

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОКРУЖНИ СУД У БИЈЕЉИНИ
Број: 83 0 К 022061 15 Кж
Бијељина, 10.6.2015. године

OK. SUD
BIJELJINA H

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Окружни суд у Бијељини у вијећу састављеном од судија Дана Јамине као председника вијећа, Мирка Васиљевића и Зорана Циде, као чланова вијећа, уз учешће Миланке Малешевић као записничара у кривичном предмету оптуженог З.Р, због кривичног дјела – тешка тјелесна повреда из члана 156. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужиоца у Бијељини, изјављеној против пресуде Основног суда у Зворнику број 83 0 К 022061 14 К од 16.2.2015. године, након јавно одржане сједнице вијећа дана 10.6.2015. године, донио је

ПРЕСУДУ

Дјелимичним уважавањем жалбе Окружног тужиоца у Бијељини преиначава се, у одлуци о казни, пресуда Основног суда у Зворнику број 83 0 К 022061 14 К од 16.2. 2015. године, којом је оптужени З.Р. оглашен кривим за учињено кривично дјело тешка тјелесна повреда из члана 156. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, тако да се оптужени З.Р. за учињено кривично дјело, примјеном члана 38. тачка 2. и члана 39. став 1. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске осуђује на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци.

У осталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмијењена.

Образложење

Првостепеном пресудом је оптужени З.Р. оглашен кривим због кривичног дјела – тешка тјелесна повреда из члана 152. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, чија обиљежја су детаљније описана у изреци те пресуде, па га је суд за учињено кривично дјело примјеном члана 38. тачка 2. и члана 39. став 1. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) мјесеца.

Истом пресудом је одлучено да се оптужени ослобађа обавезе плаћања трошкова кривичног поступка а оштећени Д.Н. је са својим имовинскоправним захтјевом упућен на парнични поступак.

Против те пресуде, у законском року жалбу је изјавио Окружни тужилац у Бијељини, због одлуке о казни с приједлогом да се та жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању.

У одговору на жалбу бранилац оптуженог адвокат М.М. из З. је навео да је та жалба неоснована и предложио да се иста као таква одбије а првостепена пресуда потврди.

Поступајући поводом изјављене жалбе овај суд је дана 10.6.2015. године одржао јавну сједницу вијећа којој странке и бранилац нису присуствовали, иако су о истој обавијештени.

Испитујући побијану пресуду у оном дијелу у коме се она побија изјављеном жалбом, а по службеној дужности да ли је на штету оптуженог погрешно примијењен Кривични закон, а како то налаже члан 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Разматрајући одлуку о изреченој казни у свјетлу навода истакнутих у жалби Окружног тужиоца овај суд налази да је та жалба правилно указала на чињеницу да је олакшавајућим околностима који су утврђени на страни оптуженог првостепени суд дао превелики значај те је у складу с тим оптуженом изрекао казну затвора за коју оправдано тужилац сматра да је преблага. Истина, овај суд се саглашава са закључцима изнесеним у побијаној пресуди по којима је првостепени суд бројне олакшавајуће околности које је утврдио на страни оптуженог, а које тужилац изнесеним аргументима није довео у сумњу, оцијенио као особито олакшавајуће околности, те у складу с тим оптуженом ублажио казну. О томе је првостепени суд у образложењу своје пресуде дао јасне и увјерљиве разлоге које овај суд цијени као валидно образложење.

Међутим, полазни основ суду за доношење одлуке о казни треба да послужи казнени оквир прописан законом за предметно кривично дјело, како то правилно уочава тужилац у својој жалби. Сходно општим правилима о одмјеравању казне прописаним чланом 37. став 1. Кривичног закона Републике Српске, поред прописане казне, као критеријум за одмјеравање казне суд треба да узме у обзир и сврху кажњавања али околности које карактеришу учињено кривично дјело и његовог извршиоца. У конкретном случају првостепени суд на страни оптуженог није тврдио постојање нити једне отежавајуће околности, а оно што помиње жалба а у вези је са околностима под којима је дјело учињено, у суштини представља обиљежје тог дјела, а не отежавајућу околност. Утврђене олакшавајуће околности, међу којима је утврђено постојање и оних које су особито олакшавајуће, несумњиво представљају солидан основ за закључак да се и са ублаженом казном могу постићи сви они циљеви који се казнама требају постићи сходно члану 5. и 28. Кривичног закона Републике Српске и то како њихова васпитна тако и превентивна компонента. У том смислу овај суд је, дајући одговарајући значај утврђеним олакшавајућим околностима, уважавањем жалбе Окружног тужиоца првостепену пресуду преиначио као у изреци ове пресуде сматрајући да је овако изречена казна неопходна мјера према оптуженом, те да ће се тек њоме постићи сврха кажњавања о којој је детаљно образложење у својој пресуди изнио првостепени суд.

Због свега изложеног одлучено је као у изреци ове пресуде а на основу члана 328. став 1. ЗКП.

Записничар

Миланка Малешевић

Предсједник вијећа

Дане Јамина